

Brief-1. 5 november 2006.

Deze taxi rijdt tenminste rustig. Gisteren had ik een chauffeur die dacht dat hij aan een race meedeed: telkens snel optrekken, scherp afremmen, voortdurend links en rechts zoeken naar een gaatje om zich verder naar voren te drukken. Bumperkleven is hier heel normaal, maar dit was toch wel wat extreem. Maar vandaag tref ik het beter. En we schieten zeker zo snel op. Eenmaal van de hoofdweg af zwermen motoren en scooters als een eindeloze zwerm muskieten aan alle kanten om ons heen. Daar tussendoor sleept een uit de koloniale tijd overgebleven koelie bij gebrek aan een paard een zwaar beladen kar voort. We kunnen er niet langs, en blijven er stapvoets achter rijden. De zwerm muskieten van de andere kant gebruikt de opening meteen, en even later staan we neus aan neus met een motor die wel wat erg veel van de lege weg voor zich heeft opgeëist. We staan stil en wachten geduldig tot hij zich er op zijn eigen helft weer heeft tussen gewurmd. Achter ons klinken claxons, maar daar wordt echt niemand anders van, hier in Jakarta. Gistermiddag heb ik een klein eindje gelopen. Een klein eindje maar: de dampen die je dan op de keel slaan kunnen niet echt gezond zijn. Ik ben blij dat ik vanmiddag verder vlieg naar Bali!

Al weer op verzoek van sommigen onder jullie zal ik proberen om na de brieven over Dineke's reis naar Papua jullie nu ook op de hoogte te houden van het verloop van mijn reis. Dat zal vermoedelijk minder spannend zijn, maar je krijgt misschien wel een indruk van wat ik doe, als ik er weer een aantal weken tussenuit ben. Ik zit nu dus op Bali. Gisteravond (zaterdag) ben ik hier aangekomen. Nog een beetje gammel van de lange reis ben ik vanmorgen naar de kerk gegaan, hier een paar honderd meter achter het hotel waar ik deze week vertoef. Buiten hangt een geur van wierook: op elke straathoek en bij de meeste huizen liggen weer de dagelijkse Hindu-offers. Ik ben wat laat, en de dienst is al begonnen. De in Balinese stijl opgetrokken kerkgebouw zit stampvol, zo'n 250 mensen schat ik. Het blijkt een bijzondere dienst te zijn: 5 jongelui doen belijdenis, en twee daarvan worden vervolgens gedoopt. En ook nog een aantal kinderen. De dienst duurt al met al zeker 2,5 uur. Dat ligt niet zozeer aan de preek, want zo lang is de uitleg over Jeremia 29 niet - die gaat eigenlijk alleen over het bekende gebed: leer ons te veranderen wat veranderd moet worden, leer ons te berusten in wat niet veranderd kan worden, en leer ons het eerste en het tweede goed te onderscheiden. Nee, de dienst neemt veel tijd door de vele zangkoortjes die zich voor deze dienst kennelijk extra hebben voorbereid. Als de kerk eindelijk uitgaat, staan de mensen voor de engelse dienst al te wachten. Maar niemand maakt haast; eerst schud je nog vele mensen een hand. Ik raak aan de praat met een oude man, die een emeritus-predikant blijkt te zijn, in Jakarta opgeleid nog in de tijd van Verkuyl. Hij is tot vorig jaar docent geweest aan dezelfde opleiding waar ik deze week kom lesgeven.

Ja, ik ben hier om les te geven. Aan een theologische hogeschool die is opgestart door zendelingen van de Gereformeerde Gemeenten in Noord Amerika. Een jaar of wat geleden ben ik hier ook al eens geweest. Het is een school met leerlingen die afkomstig zijn van allerlei eilanden (en allerlei kerken) in oost-Indonesië. Daarna is het de bedoeling dat ik verder reis naar Ambon. Daar ga ik ook lesgeven, maar vervolgens ook een aantal gemeenten bezoeken om een indruk te krijgen van het kerkelijk leven in die regio, en om op allerlei niveau's bekendheid te geven aan de boeken van Litindo. Het derde reisdoel is Sumba. Daar heb ik een aandeel in de predikantenconferentie van onze zusterkerken. En ook hier zal ik dan een paar gemeenten proberen te bezoeken. Op de terugweg naar Nederland zit ik dan nog een aantal dagen in Jakarta, voor het contact met uitgevers en andere relaties die we daar hebben. Omdat niet iedereen meer precies op de hoogte zal zijn met de geografie van Indonesië, doe ik er maar weer een kaartje bij, waarop de ligging van Denpasar op Bali staat aangegeven. Ook doe ik er nog een foto bij van de doopdienst van vanmorgen.

Wel, wordt vervolgd zullen we maar zeggen. Afhankelijk van de aanwezigheid van internet-café's. Want helaas blijkt email via mijn telefoon hier in Indonesië nog niet te werken. Sms gaat prima.

Hartelijke groet,
Jaap

